

СТОМАТОЛОГІЧНА ЗАХВОРЮВАНІСТЬ ДІТЕЙ, ХВОРИХ НА ДИТЯЧИЙ ЦЕРЕБРАЛЬНИЙ ПАРАЛІЧ

Жовнір І.Д., Дугніст Ю.Д.

Науковий керівник: ас., к.мед.н. Падалка А.І.

Кафедра дитячої стоматології

Українська медична стоматологічна академія

Дитячий церебральний параліч (ДЦП) – це одна з актуальних медико-соціальних проблем. Дана патологія в сучасному світі становить 5-6 випадків на 1000 новонароджених (0,5-0,6%). Головна проблема надання стоматологічної допомоги дітям із ДЦП обумовлена важкістю клінічних проявів основного захворювання.

Мета дослідження: проаналізувати та узагальнити літературні дані щодо особливостей стоматологічної захворюваності дітей, хворих на дитячий церебральний параліч.

ДЦП – група захворювань нервової системи, проявом яких є порушення рухів, рівноваги та положення тіла. Більше, ніж у 50% хворих зі стійкими розладами центральної нервової системи (ЦНС) спостерігаються дефекти мови (найчастіше дизартрія, нездатність до нормальної артикуляції через відсутність контролю над мовними м'язами). Внаслідок цього у пацієнтів з дитячим церебральним паралічем виникають контрактури суглобів переважно через бездіяльність м'язів.

У дітей з ДЦП спостерігається висока інтенсивність каріозного процесу, що обумовлено поєднанням порушень гістоорганогенеза і мінералізації зубів, комплексом етіологічних факторів, що діють на різних стадіях розвитку організму дитини.

Діти із ДЦП є групою ризику відносно захворювань тканин пародонту, внаслідок незадовільного гігієнічного стану, що спричинено відсутністю мануальних навичок по догляду за ротовою порожниною. Також для системних захворювань характерні зміни енергетичного обміну та імунної системи, запальні процеси і порушення тканинних структур, які можуть бути причиною виникнення і прогресування всіх форм захворювань пародонту.

Аномалії оклюзії, бруксизм і травми - часті патології у дітей зі стійкими порушеннями ЦНС, що обумовлено неконтрольованими рухами нижньої щелепи, губ і язика.

Висновок. Аналіз літературних даних свідчить про високу поширеність та інтенсивність стоматологічних захворювань у дітей, хворих на дитячий церебральний параліч. Через недостатність фізичних та розумових можливостей такі діти не можуть забезпечити необхідну якість гігієни порожнини рота. Для роботи з такими пацієнтами лікарю-стоматологу важливо враховувати психологічний аспект, комплексно підходити до лікувально-профілактичних заходів, залучаючи суміжних фахівців: педіатр, невролог, психотерапевт, ортопед, фізіотерапевт.